

Præstø Lokalhistorie

Præstø Lokalhistoriske Arkiv & Lokalhistorisk Forening
for Præstø

20. årgang — Nr. 2. — maj 2011

Indhold

Arrangementer	s. 3
Dragonkasernen i Præstø af Kai Christiansen	s. 4
Pariserfester i 1950erne af H. C. Thomsen	s. 10
Pariserfest i 1969 af H.C. Thomsen	s. 15
Referat fra generalforsamling af Dorte Worsøe	s. 18
Bestyrelser	s. 19

Udgiver:

Præstø Lokalhistoriske Arkiv, Lindevej 45, Præstø 4720.

Tlf.: 5536 3109. E-mail: lokal@praesto-arkiv.dk

&

Præstø Lokalhistorisk Forening. Formand Dorte Worsø, Faksevej 8,

Præstø Tlf.: 5599 3724. E-mail: lystskovhus@mail.dk

Redaktion: Hans Chr. Thomsen (ansv.) , Egestræde 3, Skibinge,

Tlf.: 5599 1494, E-mail: hctka@mail.dk & Dorte Worsøe, Faksevej 8,4720

Præstø. Tlf. 5599 3724. E-mail: lystskovhuse@mail.dk

For- og bagsidefoto: Prins Ferdinands lette dragoner oprettet 1807.

Fransk Forår 2010 af Ove Rye Jørgensen

Præstø Lokalhistorie udkommer 4 gange årligt, og dækker Præstø sogn og landsogn, Beldringe, Baarse, Skibinge, Allerslev og Jungshoved. Medlemskab af Lokalhistorisk Forening koster årligt 100 kr. for enlige og 150 for ægtepar. Indmeldelse kan ske hos Knud Holm Nielsen, Tlf.: 5599 1895 Havnevej 12, 4720 Præstø. E-mail: knuboholm@yahoo.dk.

Arkivets åbningstider: Mandag kl.13—16 og 1. lørdag i måneden kl.10—13 i perioden 1. sept. – 30. april. Juli måned er lukket. Lindevej 45, 4720 Præstø

Arrangementer

Torsdag 28. april kl 19.30 i Bernhards baghus. Søren Kæregaard causerer over emnet Præstø før og nu -- et fremskridt ?

Fredag 13. maj kl 11. Tur i egne biler med samkørsel til Det Økologiske Landbrug Knuthenlund på Lolland.

Vi kører kl. 11 fra biblioteket og spiser vores medbragte frokost på et udsøgt sted.

Kl. 13.30 får vi en guidet rundvisning på Knuthenlund. Den tager ca. 1 1/2 time.

Derefter får vi smagsprøver af alle deres produkter og mulighed for indkøb og køb af en kop kaffe i Gårdbutikken.

En rundvisning koster for op til 30 personer 2.500 kr. incl. smagsprøver.

Vi synes, I skal betale 50 kr. + bidrag til benzin til chaufføren. Resten betaler for-eningen. Det ville jo være dejligt, hvis vi kunne blive 30, eller i hvert fald rigtig mange, så tag endelig HELE FAMILIEN og ALLE VENNERNE med.

Tilmelding er nødvendig snarest muligt og senest 1. maj.

Vi må have navn og antal deltagere til Dorte Worsøe 5599 3724 eller Knud Holm Nielsen 5599 1895.

Torsdag 9. juni kl. 19. Landsbyvandring i Tjørnehoved.

Søndag d. 28. august Sensommerbusturen med Bevaringsforeningen står vi for i år. Turen går til Johannes Larsen Museet i Kerteminde m. omvisning.

Frokost på et hyggeligt hotel i Nyborg. Derefter en guidet rundvisning på Nyborg Slot.

Detaljerne får I i næste nummer af bladet.

Dragonkasernen i Præstø

Kai Christiansen

Den ældste beretning om en garnison i Præstø er fra 1644, da en kgl. resolution bestemmer, at Vincent Bielkes ryttere i Dyrlev på anbefaling af lensmanden Frederik Reeds skal flyttes til Præstø, da både ryttere og heste led nød.

År 1657 får Kaj Lykke kgl. bevilling til at hverve 1000 ryttere, ”Kongens Livregiment til Hest”. Efter freden i Roskilde får de kvarter i Sydsjælland og Møn, og det antages, at et eller flere kompagnier har været indkvarteret i Præstø. De kom i øvrigt til København i 1658 - før Carl Gustaf og den svenske hær - og kunne således deltage i byens forsvar.

Den Kongelige Livgarde til Hest blev oprettet i 1661 og eksisterede indtil 1866, men var opløst en kort tid under Struense. Korpset fik kvarter i Præstø, men det er uklart hvor længe. Det vides, at det forblev i byen, mens Frederik III. var på Falster i 1667, og at det deltog i Skånske Krig bl.a. i slagene ved Lund 1676 og Helsingbort

1677. Efter krigen forlagdes det til Møn (Hestgardeporten tæt på Mølleporten i Stege). I en kortere periode var Præstø også garnison for 2. Sjællandske Nationale Rytterregiment, som i øvrigt blev udlejet til Holland til krigen mod Frankrig, hvorefter det ved hjemkomsten blev opløst. Fra 1688 til 1785 var der uafbrudt garnison i Præstø. I 1689, 1698 og 1700 vides det, at Den Kongelige Livgarde til Fods var stationeret her.

Kgl. Bygmester Lauritz Thurah

I tiden før 1718 var hestene og formentlig også rytterne indkvarteret hos byens borgere, som det var almindeligt – i Fredericia havde husene ofte to lemme i gavlen, en til grisen og en til soldaten! Efter en kgl. resolution i 1718 lader den militære bygmester, kaptajn Heuser, de kgl. ladegårde Beldringe, Lekkende og Oremandsgård nedrive og materialerne køre til Præstø til opførelse af barakkerne på Kloster-

nakken. Materialet – og muligvis også arbejdet – må have været af ringe kvalitet, da der allerede i 1721 foretages overslag til udbedring af brøstfældighederne – byggesjusk er altså ikke kun et fænomen af nyere dato. Ligesom i vore dage har større anlægsarbejder været for stor en mundfuld for lokale håndværkere. Både tegninger, overslag og håndværkere kom fra København. Det har været en dårlig forretning at betale de 1453 Rdl., som reparationerne kostede, hvilket ansloges til at være mere end nye bygningers pris – rentekammeret slog sig da også i tøjlerne over den store udgiftspost. Der blev derfor udarbejdet tegninger til en sådan nybygning af selveste Kgl. Bygmester Lauritz Thurah, og licitation blev afholdt i Præstø, uden at nogen havde lyst til at afgive bud. Derfor blev der i de næste 20 år jævnlige lappede og repareret på barakkerne for betydelige summer. I 1743 blev forlægningen udvidet fra et til halvandet kompagni, hvilket

Lauritz de Thura malet af

gav bevilling til opførelse af et skur til 52 heste formedelst 116 Rdl.

I 1748 lød et overslag på vedligeholdelse på 944 Rdl., hvilket blev rentekammeret for meget. De fandt dette lapperi urimeligt og anbefalede, at Præstørytteriet blev overflyttet til Vordingborg. Denne anbefaling blev imidlertid

barskt fejlet af bordet af Land Etatens Commisariat, der erklærede, at rentekammeret ingen forstand havde på militærvæsen.

Hvad rentekammeret så end mente, skulle barakkerne sættes i stand, og mandskabet måtte bo i staldene så længe reparationerne stod på. På det tidspunkt var bjælker og lægter så rådne,

at det hele truede med at falde sammen. Men pengene blev bevilget, og træ kunne udvises fra de kgl. skove, ligesom kronens bønder blev tilsagt til kørsel.

Det fattige Præstø

Man kommer til at tænke på Churchill, som sagde: ”Til krig kræves der tre ting: penge, penge og penge!” når man læser, at det på trods af renoveringen alligevel kostede mellem 100 og 500 rds. årligt at vedligeholde bygningerne indtil 1764, da det blev besluttet, at købstæderne selv skulle forsyne garnisonerne med kvarter og stalde. Til gengæld blev bygningerne overdraget til byerne mod forpligtelse til at vedligeholde dem. For nu en gang for alle at blive kvit, blev der indgået en handel, hvor Præstø slog på sin store fattigdom og ringe betalingsvevne. Stiftamtmanden indstillede, at handelen kunne afsluttes med en købssum på 500 rdl., ”alt hvad det fattige borgerskab kan tilvejebringe”. Salget blev godkendt i 1769, og pengene blev lånt hos Anders Schulin i Røstofte.

Her er, hvad byen fik for sine 500 rdl.:

- 1) Et officershus på 9 fag, 12 alen dybt, af egebindingsværk forneden og fyrretømmer foroven, med tegtag, indrettet til værelser, dertil køkken og spisekammer.
- 2) En mandskabsbarak på 54 fag, 1½ fag dybt, 4 kviste, 6 skor-

stene, eg forneden og fyr foroven, tegtag, indrettet til beboelse.

- 3) En staldbygning på 55 fag bygget som mandskabsbygning og indrettet til 90 heste med foderum.
- 4) Et forrådshus på 3 fag beliggende ved det gamle rådhus (i dag Torvet 13).
- 5) 25.760 kvadratalen grund (ca. 9.500 kvadratmeter) af hvilken der svares jordskyld til kirken.

Garnisonen nedlægges

Alt i alt må det siges, at byen fik noget for pengene, hvilket endnu tydeligere viste sig nogle år senere. I 1785 indførtes en ny hærordning, der indskrænkede rytterregimenternes antal af eskadroner. Ved denne nyordning indsendte byfoged Haar et andragende om, at Præstø måtte blive forskånet for militære garnisoner. Stiftamtmanden anbefalede andragendet og gjorde gældende, at Præstø var den ringeste og mest uformuende af de købstæder, hvor Det Sjællandske Dragonregiment var indkvarteret. ”Byens få indvaanere, Næringsvejens Indskrænkelse formedelst den afsides Beliggenhed og de dyre

Tider haver sat den, der allerede var svækket i en endnu større Aftagelse ... og skulde det ske, at Garnisonen blev forstærket, ville Byrden blive rent utaaelig.” Generalitetet stillede nu et forslag, som godkendtes, hvilket betød, at Præstø garnisonen blev nedlagt, og at de 4 eskadroner forlagdes med 2 i Næstved, en i Vordingborg og en i Køge.

Bygningerne nedrives

Bygningerne tilhørte nu ifølge handelen af 1769 Præstø By, og i 1787 bevilgedes offentlig auktion. Forskellige forhold (smøl i administrationen, ventelister?) gjorde, at denne først fandt sted i 1794. Man prøvede at sælge mandskabsbarakken som en slags ejerlejligheder, men uden et eneste bud – næsten 7 år uden vedligeholdelse og kun i mindre grad beboet har nok ikke gjort den tiltrækkende, tænk bare på vor egen stationsbygning.

Auktionen til nedrivning gav dette resultat:

For staldbygningen bød Beldringe 830 rdl. For mandskabsbarakken bød Nysø 350 rdl. For officersbygningen bød korndegner Ditzel 61 rdl. For magasinbygningen ved rådhuset bød Søbygaard 133

rdl. For inventaret blev der i alt budt 53 rdl.

Byen var imidlertid ikke tilfreds med de afgivne bud, og man gjorde forestillinger for stiftamtmanden, og en ny auktion blev berammet. Ved denne fik man bedre bud på barakken, som blev solgt til Rosendal for 500 rdl. og officersbygningen solgtes til Bækkeskov for 137 rdl. Det var en god forretning, som indbragte en kontant fortjeneste på over 1000 rdl. samt en vis lejeindtægt fra de 7 år, der gik efter at soldaterne var rykket ud.

I 1797 fremlagde militæretaten forslag om igen at gøre byen til garnison. Men borgerne søgte om at blive fri, og stiftamtmanden støttede igen deres andragende med en erklæring om, at befolkningstallet var dalet, og fattigdommen tiltaget. Byen og dens borgere fik deres ønske opfyldt, og siden har man måttet klare sig med Borgervæbningen og i vore dage med Gøngegarden, som så til gengæld har musikkorps!

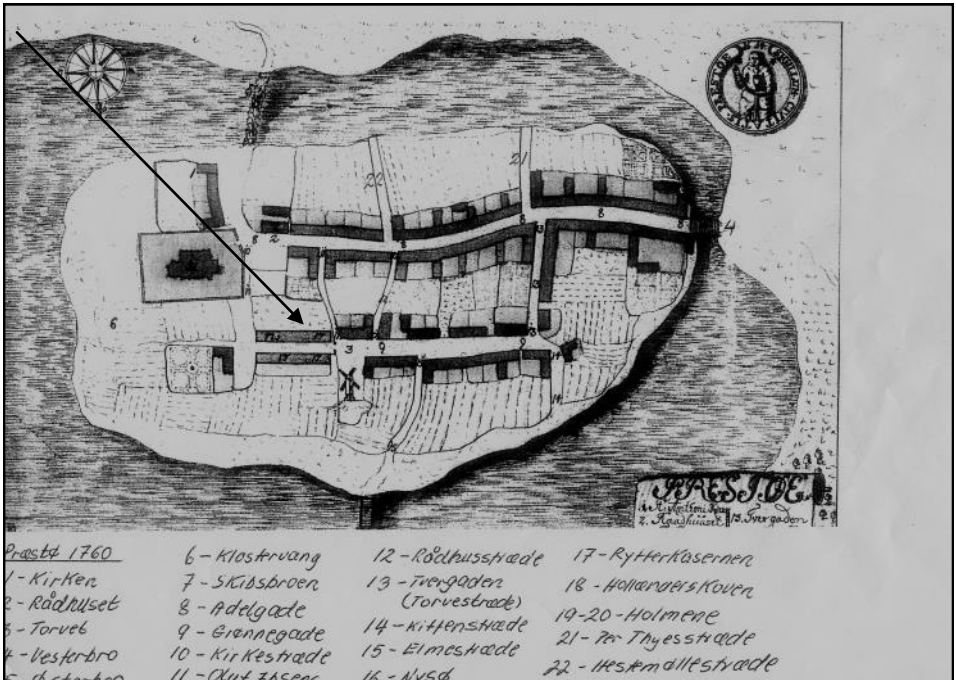
Med blanke våben

Det må formodes, at dragonerne har været ret fast garnisoneret her i byen. De kom hertil i 1718, netop det år Karl

XII. døde, og Store Nordiske Krig ebbede ud. Danmark var ikke i tiden op til 1785, da garnisonen blev nedlagt, indblandet i større krigshandlinger. Så bortset fra muligheden af at regimentet kan have været lejet ud til fremmed krigstjeneste, har de nok været et fast indslag i byens liv. De boede ifølge Frederik V.s atlas fra 1760 på Klosterbakken, hvor skolen ligger i dag. Atlas viser to parallelt liggende længer, stalden og mandskabsbarakken, som i vest støder op til Torvet. Øst herfor, hvor Frederiksmindes park er nu, lå den vin-

kelbyggede officersbygning, og foderhuset var beliggende ved det gamle rådhus på Torvet.

Dragonerne satte deres præg på byens liv, og der var jævnligt ballade med dem. I 1719 var der stort slagsmål mellem borgere og soldater på markedet, og det blev blodigt, da soldaterne huggede ind på borgerne med deres blanke våben – jvf. den aktuelle debat om hjemmeværnsfolkens våben! Også ved andre lejligheder har de bevist deres manddom, idet kirkebøgerne kan be-

rette om, at adskillige af dem blev udlagt som barnefædre. Men når man ved, hvor flotte og farvestrålende dragonerne var, er det måske ikke så mærkeligt, at en del Præstø-piger er blevet bløde i knæene. Uniformen bestod i en rød kjole med mørkeblå krave, rabatter og opslag, gule kanter og hvide knapper – dertil gul vest og gule pantaloner (lange bukser), chakot (hovedbeklædning for rytteriet) med gul plade og patrontaske i sølvrem.

Måske har vi iblandt os i dag her i Præstø efterkommere af 1700-tallets dragoner. Det kan ske i de bedste familier. Var det ikke Uffe Ellemann, der forklarede sin – tidligere – mørke lod med en spansk soldat på Koldinghus?

Kilde:

Først og fremmest N.V. Nielsen: Præstø Købstands og Klosters Historie.

Pariserfester i 1950erne

Af Hans Chr. Thomsen

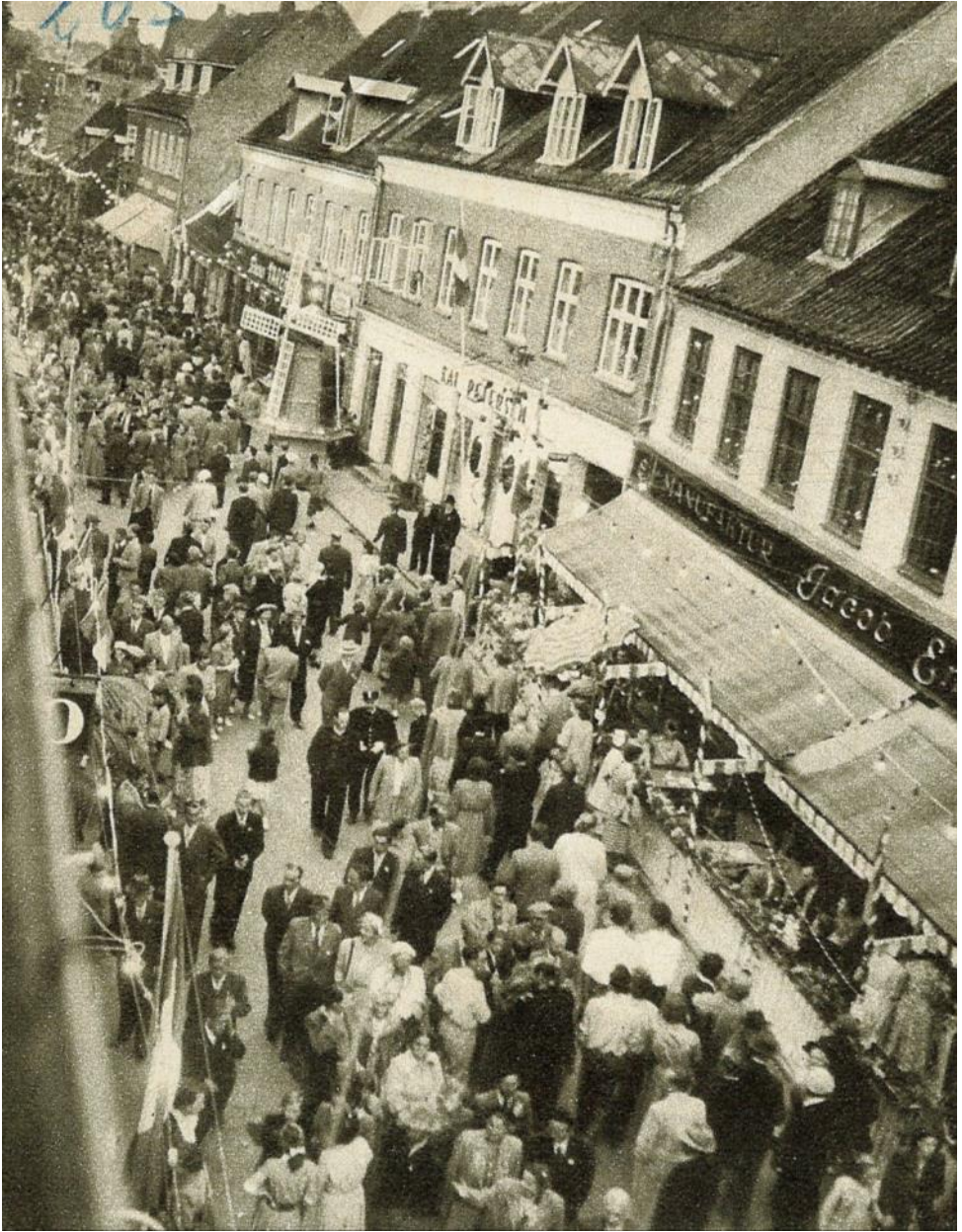
”Vi er til en vis Grad slået ud”, sagde Præstø borgmester i 1938. ”Vi ligger for langt borte fra Alfjarvej. Forbindelserne til og fra Præstø er ikke gode. Byen har ganske vist en Havn, men nogen stor Trafik på Havnen har vi ikke.” Den økonomiske krise i 1930erne spillede naturligvis en rolle i borgmesterens sortsyn, men ikke kun det. Præstø *var* hægtet af udviklingen, men der var en mindre fordel ved dén bagdel, så at sige. Udviklingen havde ikke ødelagt købstadens idyl, og idyllen kunne der tjenes penge på i moderat omfang. Og det blev der gennem forskellige tiltag i mellem- og efterkrigstiden.

Pariserfester

I 1950erne havde Præstø nogle spektakulære stjernestunder, hvad turisme og kulturelle arrangementer angår. Især initiativerne i 1952 og 1953 var usæd-

vanlige og fremkaldte gode kræfter i hele købstaden med redaktøren på Præstø Venstreblad, Richard Nielsen, som førstemand. Byen skulle omdannes til en ”kopi” af Paris under navnet ”Paris ved nat”. Det var et projekt med ”højt skum”, som Storm P. ville sige, og lanceringen blev grebet talentfuldt an. Redaktøren inviterede pressen til Præstø og fremviste, hvad byen og omegnen havde at byde på, samt bispiste og orienterede dem efterfølgende på Frederiksminde. På Strøget i København delte kvinder roser ud og reklamerede for festen. En sporvogn blev transporteret fra Odense og sat op på Adelgade m.m. Købstaden kom både i radioen og i landsdækkende aviser.

Og så sænkede natten sig over Præstø, og festen kunne begynde. Hele byen var pyntet og sat op. Adelgade var fyldt med cafeer og restauranter, hvor der blev serveret etnisk mad: løgsuppe,

pommes frites og flutes. På havnen blev der afholdt en skønhedskonkurrence, og den kendte radio-gymnast, Kaptajn Jespersen, demonstrerede sin stavgymnastik og skældte Præstøborgerne ud for at være for fede – danskerne fyldte også dengang for meget. Politimesteren og spasmageren Vagn Bro – naturligvis – spillede på lirekasse med et skilt, der forkyndte, at han samlede penge ind til de bøder, han gav sig selv. 12.000 gæster kom der. Succesen var hjemme.

Året efter havde Præstø 550 års jubilæum, og endnu en Pariserfest blev fyret af. Denne gang blev den inspireret af Carit Etlars roman Gøngehøvdingen – et velvalgt tema efter besættelsen.

Høvdingen og hans væbner Ib trak – som i romanen - af sted mod København med en kærre, hvorpå der var en skattekiste skjult i bugen på en død hjort. Det var en rejse, der krævede talrige hjertestyrkninger, og det skortede ikke på folkelig deltagelse langs ruten. Ved Tryggevælde Å blev de brave frihedskæmpere overfaldet af lokale håndværksmestre klædt ud som svenskere. I København blev Vesterbrogade afspærret, så heltene kunne beses uden trafikale gener og komme over

for rødt. Forrest gik den nystartede Gøngegarde efterfulgt af Gøngehøvdingen og Ib, og i sluttet trop fulgte så gøngeklædte præstøborgere og en tam ravn. Sluttelig blev skatten højtideligt afleveret på Rådhuset.

Tag elskerinden med

Pariserfesterne blev gentaget op til 1962, hvorefter de ebbede ud. I 1969 var der dog et sidste forsøg, men tiden var en anden. Der var økonomisk opsving, ferien var nu på tre uger, og man kunne få ferierejser sydpå til få penge. I aviserne kunne man se tilbud om hotelophold på et hotel, hvor Grace Kelly var blevet gravid, et andet hotel var velegnet til ophold med elskerinden – ”husk nertzen”, som der stod i annoncen. Rejsekongen Simon Spies var kommet på banen med ”Grisefester” og billig sprut på Mallorca. I den pæne ende af rejsebranchen var der præsten Eilif Krogager og Tjæreborg – ”de bliver deroppe, hvis de falder ned”, som det hed i en populær revyviser om præstens flyrejser.

Den indenlandske turisme var ikke længere, hvad den havde været. En tid var omme.

Buster Larsen mellem to lokale mademoseller 1957

Pariserfest i 1969

Hans Chr. Thomsen

Perioden omkring 1968 varslede opbrud ikke bare med det såkaldte ungdomsoprør, men også med Glistrup og Erhard Jacobsens valgsejr i 1972 som et borgerligt ditto. Begge dele vendte op og ned på kongeriget.

Et par år før 1968 kom Henning Valeur Larsen til købstaden. Han havde en fortid i underholdningsbranchen i København og bragte erfaringen derfra med sig til byen. Han var flyttet til Præstø, fordi han elskede smukke ting: konen, Bellevue, hvor han boede, og området. I pagt med tidens ånd fandt han, at der var for lidt gang i Præstø, og prøvede sig derfor frem med kulturelle tiltag a la ”Tosset torsdag” og ”Festlig lørdag”. Det faldt i god jord hos redaktør Beckmann på Præstø Avis, der støttede op om tilflytteren med overskriften ”Bravo, Valeur Larsen”.

På en ølkasse i Leestrup Skov

På Lokalhistorisk Arkiv findes et bånd-interview med Larsen og Beckman i

perioden op til en pariserfest i 1969.

Det er et par lystige herrer at høre på, og de lyder grangivelig, som om de har taget et solidt forskud på det kommende arrangement. Det er svært at afgøre, om de to bare har en go’ dag, eller om man skal tage deres snak alvorlig – borgmesteren skulle f.eks. stilles på en ølkasse ved Kludeegen i Leestrup Skov pakket ind i et fransk flag. Egen er flere århundrede gammel sag, og kan ifølge overleveringen helbrede sygdomme, hvis man smider kludene – deraf Kludeegen – og kravler gennem træet. Et interessant sted, kan man sige, hvor gammel folketro og 68-tidsånden tager hinanden i hånden. Det fremgår ikke, om borgmesteren i den sammenhæng ville foregå borgerne med et nøgent eksempel.

Da teltet brød sammen

Festen i 1969 havde som noget nyt kåringen af en Miss Topløs. Det trak

folk til fra hele landet, ja interessen var så stor, at teltet, hvor kåringen skulle finde sted, blev stormet af publikum. Presset var så voldsomt, at der kom store revner i teltdugen, flere stole og borde blev knust, og musikerne fik kun med besvær reddet deres instrumenter. Og der var øl i stabile strømme. 12.538 socialgenstande blev der skyllet ned gennem de parate halse. To mand faldt i havnen, hvor de kølede af og kom op igen. Men selvom det var en stor og flot fest med et overskud på ca. 11.000 kr., stod det ikke i forhold til de store anstrengelser.

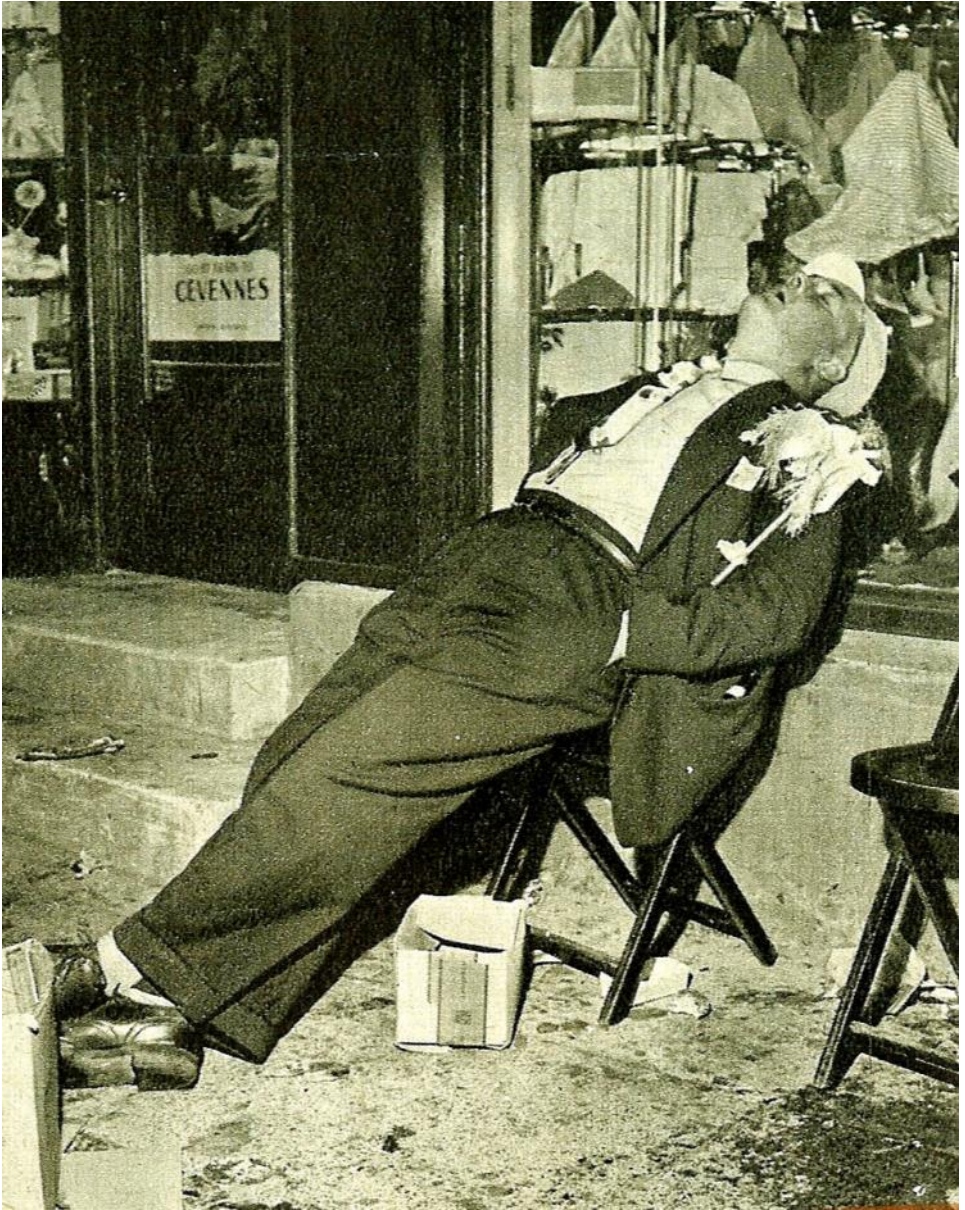
Grisefester

Tiden var en anden. Der var økonomisk opsving, ferien var nu på tre uger, og man kunne få ferierejser sydpå til få penge. I aviserne kunne man se tilbud om hotelophold på et hotel, hvor Grace Kelly var blevet gravid, et andet var velegnet til et ophold med elskerinden – ”husk nertz’en”, som der stod i annoncen. Rejsekongen Simon Spies var kommet på banen med ”Grisefester” og billig sprut på Mallorca. I den pæne ende af rejsebranchen var der præsten Eilif Krogager og Tjæreborg – ”de

bliver deroppe, hvis de falder ned”, som det hed i en populær revyvisse om præstens flyrejser.

Den indenlandske turisme var ikke længere, hvad den havde været. En tid var omme – der var plads til en ny. Denne gang kom inspirationen igen sydfra i form af marked med åbne boder og alskens tilbud. Stege havde haft et sådant i et stykke tid, og i 2010 kom det også til Præstø – Parisisk Forår kom det til at hedde.

Referat af Generalforsamlingen 17.marts 2011.

1. Kai Christiansen blev dirigent.

2. Formandens beretning.

Formanden omtalte de arrangementer, der har været i det forløbne år.

Vi er meget kede af, at der ofte er så få, der møder op specielt til foredragsaftnerne.

Vi synes, det er synd for vore altid velforberedte foredragsholdere, der jo normalt kun får et par flasker for deres indsats. Vi vil prøve at få foromtale i aviserne, men kan jo ikke tvinge dem til at give os den. Vi skal derfor igen opfordre jer alle til straks at indføre de ønskede arrangementer i jeres kalendere, så det i hvert fald ikke skyldes en forglemmelse, hvis vi ikke ser jer.

Vi blev opfordret til at bruge Præstø Bykalender. Vi vil undersøge, om det er noget, vi kan bruge. Til sidst blev nogle kommende arrangementer omtalt, men de er annonceret andetsteds.

3. I kassererens fravær fremlagde Ralf Søgård Mortensen

det reviderede regnskab, der blev godkendt. Under punktet blev vi opfordret til at prøve at få annoncer i bladet. Vi blev rådet til blide rykkere til restanter for at undgå medlemsflugt.

Der var enighed om, at kaffe og kage gerne måtte koste noget mere.

4. Kontingentet er uændret 100 kr. for enlige, 150 kr. for par.

5. Der var ingen indkomne forslag.

6. Bodil Møller og Ole Hansen blev begge genvalgt til bestyrelsen.

7. Valgt som suppleanter blev Peter Fransen og Inge Knudsen.

Som revisorer fortsætter Knud Skovbæk og Leif Palner.

8. Evt.

Præstø Lokalhistoriske Arkiv

Fmd. Lis Rathsach, Hjørnehusvej 21,
4720 Præstø. Tlf.: 5599 2626,
E-mail: lis.rathsach@c.dk

Arkivleder Ove Rye Jørgensen, Ugledigevej
19, 4720 Præstø. Tlf. 5599 6016.
E-mail: overye@post.tele.dk

Kasserer Marianne Christoffersen
Strandgårdsvej 4, 4720 Præstø Tlf.: 5599 1089,
E-mail: mak@sport.dk

Styrelsesmedl. Bent U. Mortensen, Spurvevej
9, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1755,
E-mail: beum@dbmail.dk

Styrelsesmedl. Knud Skovbæk, Nihøjvej 8,
4720 Præstø. Tlf. 5599 6142
E-mail: knud.skovbaek@digtele.dk.

Styrelsesmedl. H.C. Hemmingsen, Fasanvej 6,
Præstø, Tlf.: 5599 2416,
E-mail hcnaebbet@hotmail.com

Styrelsesmedl. Hans Chr. Thomsen,
Egestræde 3, Skibinge. 4720 Præstø
Tlf.: 5599 1494. E-mail: hctka@mail.dk

Styrelsesmedl. (For Lokalhistorisk Forening)
Ole E. Hansen, Ved Gadekæret 2, Skibinge.
4720 Præstø Tlf. 5599 1464

Lokalhistorisk forening For Præstø

Fmd. Dorte Worsøe, Faksevej 8,
4720 Præstø. Tlf. 5599 3724.
E-mail: lystskovhuset8@mail.dk

Næstfmd. Ole E. Hansen,
Ved Gadekæret 2, Skibinge. 4720 Præstø
Tlf. 5599 1464

Kasserer Knud Holm Nielsen,
Havnevej 12, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1895.
E-mail: knuboholm@yahoo.dk

Best.medl. Bodil Møller, Spurvevej 5,
4720 Præstø. Tlf. 3216 1314
bm@dbmail.dk

E-mail: 6m@dbmail.dk
Best.medl. Ralf Søgård Mortensen,
Adelgade 49A, Tlf.: 5599 1407

Suppl. Inge Knudsen, Jernbanevej 14 st.tv.,
4720 Præstø. Tlf. 5672 5161.
E-mail: wesse@lic-mail.dk

Redaktør af ”Præstø Lokalhistorie”:
Hans Chr. Thomsen, Egestræde 3,
Skibinge. 4720 Præstø Tlf.: 5599 1494.
E-mail: hctka@mail.dk

